

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji, 8. februarja.

(Konec.)

Da zastopniki dalmatinski neso zadovoljni z italijansko trgovinsko pogodbo, temu se ni čuditi. Kar se južnega ovočja tiče, tekmuje Dalmacija s sosedno Italijo, torej je odprava zaščitne carine za te vrste blago gotovo na škodo dalmatinskemu in istrijskemu poljedelcu. Najbolj neprijetno pa je dirnulo ondotno prebivalstvo, da se je italijanskim ladjam dovolilo, udeležiti se prometa ob avstrijskem obrežji („cabotage“), ter italijanskim ribičem iz Chioggia-e, ribariti po avstrijskih vodah. V energičnih besedah izražal je dalmatinski poslanec Borčić svojo nevoljo nad tem preziranjem dalmatinskih korstij. Sekundiral mu je tekom debate posl. dr. Vitežič, kateri je nasvetoval posebno resolucijo glede natančne izpolnitve onih pogojev, s kojimi se je ribarstvo ob naših obalah bilo dovolilo chiogotskim ribičem.

V obče bila je debata o italijanski trgovinski pogodbi malo zanimiva. Desnica se je ni udeležila, izvzemši gori omenjena poslanca in nemškega konservativca Fischerja, — tudi izmej levičarjev oglasili so se k besedi sami „dii minorum gentium.“ Jediní Beer pripada veljavnejšim poslancem, toda tudi njegov govor pri tej priliki bil je dokaj slaboten. Daleč nadkriloval je v tej razpravi vse svoje sogovornike minister Bacquhem, kateri je govoril jasno in točno, ob jednem pa, kar se oblike tiče, elegantno in zares simpatično.

Poročevalec Schwegel je pač popolnem kos bil svoji nalogi, bistvo enakih pogodb in détail njen mu je poznat po mnogoletnih teoretičnih študijah in praktičnih skušnjah, in to je bilo videti tudi iz njegovega konečnega govora. Vender zbornica bila je že utrujena, in naša gorenska prevzvišenost le težko brzda goste tokove svoje diplomatske zgovornosti. Vsled tega večinoma govor njegov ni napravil posebnega utisa, in če je koncem dolgotrajne razprave precej pohvale bilo slišati po zbornici, ne bi hoteli prevzeti poročstva, da neso dobro-klici vsaj deloma bili — ironični!

LISTEK.

Nedeljsko pismo.

Predpust je, jutri celo že predpustna nedelja, o kateri se ponavlja stara rima „lan' sem bil špeha sit, letos pa zelja“, a kljubu temu je skoro dolgočasno. Pravega, prav iz srca prihajajočega veselja ni več in da ni Bismarckovega govora, ne vem s čim bi časnikarji polnili svoje vedno lačne predale. Govor Bismarckov mi pa je deloma ugajal, dasi se trdno držim načela „Nil admirari!“

Ugajal mi je govor, ker je trajal nad dve uri in ker je mej tem časom Bismarck popil jako veliko tekočino, o kateri se gotovo ne ve, je li ta tekočina bila „cognac“ z vodo, ali pa vodo s „cognac“-om, vsekako pa je bila, kakor je vestno opazoval „Neue Fr. Presse“ feljtonist, „goldig getönt“. Zlate te boje pa sicer nikjer nesem našel v Bismarckovem govoru. Povedal je marsikaj zanimivega, stavil ni luči pod polovnik, razkril je, kako je nekdaž liki nibalo hodil iz Frankobroda v Berolin „trag i natrag“, kako je vedno bil zagovornik in prorok miru in se vedno ravnal po najnovejšem načelu „Bismarck c'est la paix!“, povedal pa ni, kaj pomenjajo ruska oboroževanja in kdaj prične „die fröhliche Sauhatz.“

Na Dunaji, 9. februarja.

—j.— Denašnja seja napolnjena vnanje in trgovinske politike. Pač bi bila opazka na svojem mestu, da pravega povoda k taki debati vender ni bilo. Skromna vladna predloga, naj se, ker razmere neso udobne sklepanju tarifne pogodbe s sosedno Nemčijo, podaljša sedanji „Meistbegünstigungsvertrag!“ Večina temu ni ugovarjala in torej se debate nikakor ni udeležila; le mladočeski separatisti čutili so potrebo, jednega iz svoje srede poslati na parlamentno bojišče. Tembolj razgreta bila je opozicija. Pomenljivost današnje razprave vidimo sploh le v tem, da se je baš pri tej priliki zopet svetu pokazal globoki razdor, zevajoč mej obema kriloma protivne nam stranke.

Skrajna levica zastopa namreč mnenje, da je ustvariti carinsko zvezo (Zollunion) mej našim in nemškim cesarstvom. Ob jednem hotela je s prav neokretno demonstracijo na ves glas objaviti neizmerno radost in pretirane nade, s kojimi sta jo naudihnila razglašena avstro-nemška zvezna pogodba in Bismarckov komentar. V to svrhu dvigne se člen Steinwenderjeve frakcije, dr. Bareuther, ter začne z jedne strani v zvezdo kovati velikega nemškega državnika, z druge pa očitati Taaffejevi sistemi, da je notranja politika tega državnika v očividnem protislovju z načeli in nazori vnanjega ministerstva. Konec njegovega slavospeva bil je seveda, da jedino zdravilo gospodarskim našim boleham iskati je v carinskem jedinstvu z Nemčijo, kateremu mora logična posledica biti skupna carinska delegacija, tedaj skupni carinski parlament! Bareuther je na vsak način jeden duhovitejših poslancev na skrajnem levem krilu, kjer takih mož baš ni v izobilju, tembolj se čudimo, da je pri tej priliki pregrešil se s staro neokusnostjo, trdeč, da je Avstrija zgolj — „ein deutscher Staat!“ Sekundiral mu je član nemškega kluba dr. Menger. Govoril je v istem zmislu, le toliko razločka je bilo med obema govornikoma, da je Menger poskušal, dekorirati svoj tendenciozni govor s stvarnimi razlogi. Čehi je pozival, naj se zvežejo z zapadnimi narodi, kamor spadajo po svoji kulturi. Tu je za nje mogoč legitimni zakon, — če prav

morda le suhoparna „Vernunftthe“ — z vzhodnimi suroveži pa le divji konkubinats. Z upijočimi barvami slikal je neprecenljive prednosti takega carinskega združenja; verjeti njegovim besedam, bi se kar medu cedile pokrajine naše, kakor hitro jih carinska unija zjedini z mogočnim nemškim sosedom.

Minister Bacquhem je to trgovinsko politično sanjarijo čisto preziral. Prav suhoparno povedal je gospodom nas krajni levici, da danes, ko gre le za podaljšanje trgovinskega položaja Nemčiji nasproti za nedoločen čas, vender ni prilika takim teoretičnim ekskursom. Poudarjal je, da je i naša država vedno pripravljena, trgovinske pogodbe sklepati z drugimi državami na podstavi dogovorjenega carinskega tarifa, toda da mora pred vsem varovati svojo domačo obrtnost. Obravnave v to svrhu se pa ne morejo preje pričeti, predno je zagotovljena vsaj verjetnost ugodnega uspeha. Te verjetnosti dosihmal nasproti Nemčiji še ni, vsled tega ni preostajalo družega, nego podaljšati sedanjo situacijo.

Za trgovinskim ministrom ustane grof Taaffe ter kratko zavrne Bareutherjeva očitanja. Njegova politika ni v protislovju z avstrijsko-nemško zvezo, dokaz temu, da je doba njegovega poslovanja daljša nego zvezna pogodba, kateri se je te dni bila objavila. In če Bareuther trdi, da bodo Čehi prisiljeni, pobotati se z Nemci, izražati mora i on srčno željo, naj se tudi Nemci — pogode s Čehi!

Zlasti zadnji odstavek vsprejela je večina z odobravanjem, opozicija z glasno veselostjo. Komaj se je smeh bil polegel po zbornici, ustane Chlumetzky ter začne — levite brati neukretnem na skrajni levici. Srpo so gledali, ko je govornik v kratkih konciznih stavkih, — imel jih je napisane pred seboj — začel razkladati, da se niti misliti ne more carinskega jedinstva ter da bi v slučaju takega združenja uničena bila avstrijska obrtnost. Tudi on proslavlja s patetičnimi besedami pomen politične zveze z nemško državo, povzdigujoč modrost vladarjev in državnikov, kateri so ustvarili to mirovno ligo, — takoj na to pa obrne svoje želo zopet proti tovarišem na skrajnem opozicijskem krilu, naglašajoč, da je po njegovem mnenju čisto

Glavna vsebina njegovega govora mora se brati mej vrstami, kakor to storé borzijanci, dobro vedoč, da ni koristno niti praktično, na veliki zvon obešati vseh svojih mislij in načrtov in da se baš Bismarck v tej zadevi nedosežen mojster. Kakor je izrecno trdil, Bolgarska še vedno ni vredna kostij jednega samega pruskega grenadirja, s tem pa še vedno ni povedal, koliko je Bolgarska sploh vredna in kdaj bode za Koburžana nastopila ona srečna doba, ko bode živel ob „prijetnih bolgarskih spominih“, kakor to že dlje časa praktikuje nad šest čevljev dolgi Batenberžan.

Železni kancelar izvrstno umeje, prikrivati svoje tajne misli, on propoveduje prefriganim diplomatom z istim globokim uspehom, kakor sv. Anton Padovanski nemim ribam. Njegovo ime ima toliko sijaja in ugleda, da se njegovim izjavam klanjajo, predno jih je izrekel, po končanem govoru pa na vse kriplje ugibajo, kaj je hotel povedati. To pa je teško dognati, saj nas še drugi, deloma neznamni ljudje s čudnimi svojimi skoki mnogokrat spravijo v zadrego, da si marsikaj ne vemo tolmačiti.

Jaz vsaj sem te dni prav dolgo in skrbno premišljal, kako to, da „teta Josipina“ ureduje svoj „Nebeški vrt“ v Starem trgu pri Slovenjem Gradci, tiska pa pri Šeberji v Postojini. Kmalu pa sem po-

izvedel, da ima „teta Josipina“ (Jurik) čudno lastnost, da naroča pri raznih tiskarjih razna dela, a da jej tiskarski računi prouzročujejo toliko nervoznost, da si hitro poišče novo tiskarno, kjer še ne poznajo njene čudne lastnosti in jej v dobri veri tiskajo, kar naroči. Tako prišla je iz Maribora in Ljubljane v Postojino, tako začela izdajati „Nebeški vrt“, ki bode izvestno usahnil, še predno bodo nekateri tiskarji našli v njem že davno iskanega svojega drobiža.

Nemškega cesarjeviča osoda vzbudila je v vseh krogih mnogo sočutja, na drugo stran pa veliko nevolje proti dotičnim zdravnikom, ki bolezní toliko časa neso spoznali, ali pa namenoma prikrivali nevarni njen značaj, dokler ni stvar postala toli akutna, da so morali preparati cesarjeviču grlo in mu v sapnik napeljati srebrno cev. Jednaka nevolja se me je te dni polastila, začuvši vest, da imamo tudi v Ljubljani zdravnika, kateremu godí jednaka praksa. V zasobnem zavodu zbolel je dijak za osepnicami, a zdravniku se ni potrebno zdelo, naznaniti ta slučaj — nekateri ljudje celo trdijo, da sta bila dva slučaja in da sta se oba zamolčala. — Ko se je stvar poizvedela, izgovarjal se je rečeni zdravnik, da ni vedel, da treba objaviti tak slučaj. Moj Bog! kam smo prišli, da toliko gospod

nerazumljivo, da se je tako znamenita resna pogodba mogla zmatrati — povodom parlamentarne demonstracije, in to celo v taki obliki, da državno-pravne namene niti razumeti ni mogli!

Nemško-avstrijski klub pritrjeval je glasno svojemu voditelju, skrajna levica se je srdila in zastoj skušala jezo svojo zakrivati za porogljivim posmehom, desnica pa je s tihim zadovoljstvom pristotstvovala čudovitemu prizoru prepirajočih se protivnikov. Debata se na to sklone, volita se generalna govornika. Contra bili so upisani Mladočehi in antisemiti, razmerje glasov je bilo torej precej enako mej obema frakcijama. Desnici bi gotovo bolj bilo ugajalo, da kak Schönerer pride do besede. Toda Mladočehom priskočil je Gregorec, in na ta način odločila se je večina upisanih contragovornikov za Herolda. Bil je njegov deviški govor; vsebina mu je bila zgolj polemična. Priznavamo, da so nekateri argumenti njegovi bili za vsem utemeljeni, zlasti je Mengerju prav dobro zasolil nemško „Vernunft“, kazoč na tužno usodo pruskih Poljakov. Ali možu baje ni bilo znano, kako sila težko je improvizovati govor v taki skupščini, in tako jo je na jednom mestu prav neljubo bil za vozil z opazko, pri kateri si gotovo nič hudega ni bil mislil, ko je pa zavil v tako obliko, da so jo hlastno poprijeli in zlorabili zlobni nasprotniki. V dr. Heroldu čislamo nadarjenega govornika nazvalic nepreugodnemu uspehu prvega nastopa, vendar pa sodimo tudi mi, da bi bolje storil posnemati desnico in svojo moč obraniti za primernejše prilike.

Za Heroldom prišel je do besede poslanec Neuwirth. Govoril je poldrugo uro s stališča zaščitnega carinarja à outrance. Pretiranost carinskih nazorov njegovih izjavila je mnogo ugovorov mej pričim številom poslušalcev, koji so vztrajali pri njegovi razpravi. Šest ur trajalo je že posvetovanje, in sedaj bi moral konečno besedo še imeti poročevalec baron Schwegel. Toda nadaljevanje debate odložilo se je do prihodnje seje. Predno se seja zaključi, reši se davek na špirit v prvem branji; na predlog Jaworskega izroči se dotična predloga posebnemu odseku, kateri se bode v prihodnji seji izvolil iz cele zbornice.

V Ljubljani 11. februarja.

Objavljenje nemško-avstrijske pogodbe in Bismarckov govor nista desegla popolnem svojega namena. Bojazen pred vojno ni zginila, kar najbolje dokazuje borza. Cena raznim vrednostnim papirjem se neče povzdigniti, četudi se je zagotovilo za mir pridružil še prestolni govor angleški. Nerešeno bolgarsko vprašanje še vedno preti evropskemu miru. Dokler se ne reši povoljno Rusiji, ni mogoče verjeti, da bi bil evropski mir stalen. Sovraštvo zaradi Alzacije in Lorene mej Francijo in Nemčijo tudi še ni prenehalo.

Bismarckov govor pa tudi ni bil tak, da bi bil mogel posebno pomiriti prebivalstvo. Zlasti njegovo strašenje z nemško vojsko, katero lahko postavi na rusko in francosko mejo, je lahko vzbudilo veliko nejevoljo v Rusiji in v Franciji. Ruski listi se že objavljene avstrijsko-nemške pogodbe večinoma zmatrali za strašenje, ter so pristavljali, da je Ru-

sija preveč močna, da bi se dala strašiti. Bismarckovega govora pa ruski časniki hudo ne napadajo, najbrž zategadel ne, ker se je „Journal de St. Petersburg“ precej povoljno izrazil o njem. S tem pa nikakor ni rečeno, da bi na javno mnenje v Rusiji bil ugodno uplival.

Vladni krogi ruski se pa tudi dosti ne zmenijo za Bismarckov govor, avstro-nemško pogodbo so pa itak že poprej poznali. Nikakor ne mislijo, odpoklicati vojakov od meje, ampak hočejo nadaljevati svojo vojskino organizacijo. Prav lahko je mogoče, da v kratkem izvemo, da se je zopet kak ruski polk nastanil kje blizu avstrijske ali nemške meje. Dokler bode pa Rusija imela ob meji toliko vojakov, se evropsko javno mnenje ne bode pomirilo.

Objavljenje avstrijsko-nemške zveze utegne na Rusijo le toliko uplivali, da morda ruski listi ne bodo več priporočali, da bi se Rusija sporazumela z Nemčijo ali pa z Avstrijo in jo tako odločila od njene zaveznice. Sedaj so čuli, da je ta zveza trdna ter se ne da z lepa razrušiti. Pa še v tem oziru morda se ni dosegel namea, ker je nemški kancelar v svojem govoru se jako laskal Rusiji in tako dal razumeti, da bi mu prijateljstvo slovanske Rusije bilo jako drago, ki bi se le nanj zanašati mogel. Kar se tiče Rusije, novejši dogodki torej neso dosti premenili položaja.

Na Francoskem pa vsi isti precej razdraženo pišejo proti Nemčiji. Bismarcku očitajo, da pači zgodovino in uničuje civilizacijo. Vsi mislijo, da je bil govor nemškega kancelarja naperjen proti Franciji in priporočajo zvezo Rusije, Anglije, Francije in Turčije proti Nemčiji in njenim zaveznicam. Tudi vsi listi poudarjajo, da je nujna potreba, da bi se zjedini vse francoske stranke v sedanjem kritičnem času. Pred vsem pa mora Francija skrbeti za močno vojsko, kakor Nemčija.

Dobro za Nemčijo je pa, da se zjedinenje strank na Francoskem ne dá lahko doseči. Četudi vsi priznavajo, da bi bilo treba sloge mej strankami, vendar se ne morejo sporazumeti. Monarhisti mislijo, da se poprej Francija ne more toliko opomoči, da bi bila kos Nemčiji, predno ne postane monarhija. Zmerni republikanci poudarjajo, da treba podpirati sedanjo vlado, da bode močna proti vnanjim nevarnostim. Radikalci pa silijo, da se sestavi novo energičnejše ministerstvo, v katerem bi bila Floquet in general Boulanger. Iz tega se vidi, da francoski politiki nič prav ne spoznavajo važnosti sedanjega položaja in si hočejo sedanje odnošaje vsak izkoristiti v svojo strankarsko korist. Zategadel sedaj momentano Nemčiji ne preti nevarnost od Francije, kakor tudi pred objavljeno avstrijsko-nemško zvezo ni pretila. Če bode pa Rusija hotela s Francijo skleniti zvezo, bodo v Parizu to z večjim veseljem pozdravili, kakor bi bili poprej. Zastran Francije torej Bismarck ni nikogar pomiril.

Pa še druge stvari so, ki vznemirjajo Evropo. Objavila se je sicer avstrijsko-nemška zveza, zveza z Italijo se pa ni objavila. Res se je nekaj govorilo, kak da je obseg te zveze, toda nobenega avtentičnega poročila ni. Kdo ve, če ta zveza, ki je nekaki dostavek k avstrijsko-nemški zvezi, poslednje v čem ne preminja, ali razširja. Kdo torej

ve, kako daleč sta Nemčija in Italija zavezani bratni avstrijske koristi. Kdo ve, če to sega tudi kaj v balkanske zadeve. Taka negotovost vsekako vznemirja prebivalstvo v tako resnem času.

Pa tudi na Balkanu se marsikaj godi, kar ne vzbuja zaupanja v mir. Nek ruski list ve povedati, da se od neke strani vozijo v Albanijo puške najnovejše sisteme, da se torej pripravlja ustaja. Mi sicer ne moremo vedeti, koliko je ta vest verodostojna, a vsekako je označiteljna za sedanje razmere.

Iz Carigrada pribajajo poročila o zbiranju čet ob bolgarske meji, katerim je namen napraviti ustajo v Bolgariji. Bilo je že več tacih poskusov, torej se nam te vesti lahko jako verjetne zde. Da ima pri tem roke vmes Rusija ne dvomimo, če tudi ruska vlada ne bode tako nespametna, da bi to priznala. Dosedaj so taki poskusi bili vselej neuspešni, kdo ve, če bodo tudi za naprej. Baš objavljene nemško-avstrijske pogodbe utegne dati nov pogum Koburzanovim nasprotnikom v Bolgariji. Dosedaj se je v obče mislilo, da bi Avstrija postavila se proti Rusiji in bi jej pomagala še Nemčija, ko bi v Bolgariji nastali nemiri in bi se jih Rusija hotela okoristiti. Objavljena pogodba pa kaže, da kaj takega ni dogovorjeno in da se Koburzan ne more zanašati na ti dve državi. Bolgarska opozicija utegne s pomočjo od zunaj napraviti neredne prihodnje spomlad.

Rusija zagotavlja, da ne misli zasesti Bolgarske, toda kdo ve, če se ne bi premislila, ko bi se začelo prelivanje krvi ob Balkanih. Prav verjetno je, da bi poslala vojake v Bolgarijo, da napravijo red. Bi li druge vlasti to mirno gledale, je vprašanje, prav lahko bi bil to začetek velike vojne. Iz navedenega je razvidno, da je dovolj uzrokov, da svet nema nič pravega upanja v mir, naj ga diplomati še tako zagotavljajo.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 11. februarja.

Poslednji čas se je grof Kalnoky večkrat razgovarjal s Clumetzkim. Ti razgovori vzbudili so nekako bojazen na desnici. Vse se spominja, da je grof Andrassy bil vrgel Hohenwarthovo ministerstvo, kaj ko bi Kalnoky Taaffejevo. Levičarsko ministerstvo bi po mislih nekaterih bolj ugajalo sedanji politični situaciji nego Taaffejevo, ki se opira na desnico. Ker pa državnozborna večina rada vse dovoli za vojsko, kar se zahteva, in tudi ne dela Kalnokyjevi vnanji politiki nikacih ovir, ni prav ega uzroka, da bi se moralo poklicati levičarsko ministerstvo, in sodimo, da je vsaka bojazen v tem oziru neopravičena.

Proti konfesionalni šoli se je izreklo učitelstvo Dunajskih predkrajev in sklenilo resolucijo v tem zmislu. Nadalje se je proti Liechtensteinovemu predlogu izreklo zoova nekaj društev in občin, mej družimi tudi občinski zastop v Inomostu.

Kakor je razložil poročevalec pri podrobni debati o budgetu ogerskega finančnega ministerstva, se je lani na Ogerskem prodalo za 1.393.390 gld. državnih posestev. Skupilo se je porabilo za razne investicije. Kakor se je izjavil ministerski predsednik, se pri prodajanji državnih posestev po-

Dalje v prilogi.

tega ne ve! Kaj pomaga potem, da se v uradnem listu zahteva, kako naj mestni magistrat osepnice „pana“, če pa zdravnik, ki bi vsem drugim moral dajati dober vzgled, ne vrši svoje dolžnosti?

Po takih vzgledih res ni upanja, da bi se iznebili krutih osepnice in človek bi res skoro verjel, da je proti osepnici najboljšo sredstvo — brinjevček. Ta pa je sedaj na glasu. Požirek „brinjevčka“ je sedaj jako prijubljeno zdravilo v Ljubljani in veliko je naudušenih pristašev tej specifično kranjski pijači. Sicer je te dni tudi neka brinjevčarka za osepnici umrla, a to ni omajalo vere v brinjevček, kajti pogodili so jo hitro, da jo brinjevčarka pač brinjevček prodajala, sama pila ga pa ni, in to je bil uzrok njene boleznii in žalostni smrti. Torej živio brinjevček.

Poleg brinjevca ima pa tudi brinjevje samo važno ulogo. Z brinjevjem prekajajo se zatuhle sobe in tako čisti izprijeni zrak, vrhu tega je pa še mnogo drugih takih domačih zdravil, o katerih učejnaki niti ne sanjajo. N. pr. je tako domače zdravilo ajdova slama. Ž njo bi bilo treba pokaditi onim trgovskega plesa odbornikom, ki so razpošljali izključno nemška vabila, pozneje pa, ko se je za-

čel glasen protest, radirana slovenska, kar se še ni zgodilo, odkar so stare babe na svetu.

Sicer pa trgovski ples itak ne bode dobro obiskan. Nekaj je temu kriva dotičnih odbornikov brezozirnost, nekaj osepnice, največ pa „Sokolova maskarada“, katere se tudi jaz že veselim. Ž njo končan bode letošnji kratki predpust in pričel se bode štiridesetdanski post, doba, posebno ugodna meditaciji in premišljevanju. V postu bodem premišljal in računil, kdaj bi utegnila, ako se zopet na potu kako kolo ne stré, luč sveta zagledati mestna hranilnica Ljubljanska. A račun ta bode izvestno težaven, težavnej nego orientalsko vprašanje. Orientalska kriza je prav točno napovedana za 1899 leto (glej govor Bismarckov), kar ni prav nič težavnega, kajti ponavlja se vsacih 20—22 let. Kdor torej hoče znati, kdaj bode zopet orientalska kriza, poglej v zgodovino, ondu je zapisano, kdaj je bila zadnja. Dotični letnici dodaj 20—22 let in stvar je gotova. Drugače pa je z mestno hranilnico Ljubljansko, tu ni gotovega presledka, zatorej „se močno bojim, da bode dolgi post za moj račun še prekratek in da bomo prej doživeli novo orientalsko krizo, — nego hranilnico na rotovži. S.

Otci in sinovi.

Roman.

Ruski spisal J. S. Turgenjev, preložil Ivan Gornik.

XVI.

(Dalje.)

Pravi uzrok vse te izpremene bilo je čuvstvo, katero je Odincova vzbudila v Bazarovu, čuvstvo, ki ga je mučilo in razbesnjevalo, in proti kateremu bi se on takoj zavaroval s prezirajočim hohotom in ciniškimi dovtipi, ako bi kdo, samo izdalja, omenil, če je mogoče, da se je to v njem vzbudilo. Bazarov je jako ljubil ženske in žensko krasoto, a ljubezen v zmislu idealnem, ali, kakor se je on izražal, romantiškem, nazival je sanjarijo, neoprostno bedarijo, zmatrál vitezka čuvstva nestvore ali boleznii, in večkrat izražal je svoje začudenje, da neso v blaznico poslali Togenburga z vsemi minnesängerji in trubadurji. — „Ako ti ugaja ženska“, rekel je, „skušaj si jo pridobiti; ako ni mogoče — no, ni sile, obrni se proč — svet je širok.“ Odincova se mu je npravila; razširjena sodba v njej, svoboda in nezavisnost njenih mislij, njeno brezdvoybeno spoštovanje do njega — vse je, kakor je bilo videti, govorilo zanj. A skoro je opazil, da si je ne more

sebeno ozira na dosedanje najemnike in občine. Pri debati o naučenem ministerstvu je Danijel Irany grajal, da je duhovščina v imenu ogerskih katolikov v adresi papežu o petdesetletnici njegovega svečeništva izražala željo, da se obnovi papeževa posvetna oblast. Nadalje je priporočal versko svobodo ter zahteval, da vlada predloži načrt zakona v tem zmislu. Naučni minister Trefort se pa ne ujema z Iranyjevim predlogom. Kazal je nagibanje mej unižati, ki bi se radi odtrgali od katoliške cerkve. Tu pa ne gre le za cerkveno, temveč za narodnopolitično vprašanje. Ravno tako je treba velike previdnosti nasproti agitacijam za slovansko liturgijo. Vlada sicer čišta svobodo, toda pred vsem se pa mora ozirati na interese ogerske države in ogerske kulture.

Vnanje države.

Kakor je že znano, bila je lani Turčija opoklicala svojega zastopnika iz Sofije, ko je Koburžan protizakonito zasel bolgarski prestol. S tem je pokazala, da ne priznava novega bolgarskega vladarja. Zadnji čas pa je nameravala odpisati zopet svojega komisarja v Sofijo. Izbrala je bila za to Kiazima beja. Ruski veleposlanik Nelidov je pa to Turčiji odsvetoval, ker bi sicer v Sofiji mislili, da Turčija vsaj na tihem priznava sedanjega bolgarskega kneza.

Ker bode pri ožjih volitvah rumunska opozicija pridobila k večjemu dva mandata, bode v novi zbornici 52 ali 53 vladnih pristašev, 17 ali 18 opozicijskih in 5 nezavisnih. Od glavnih vodij opozicije voljena sta L. Catargu in D. Bratianu, Vernescu je pa v več krajih propal. Pravosodni minister, katerega je najhujše pobijala opozicija voljen je v treh krajih. Volitve so pokazale, da je nehala stara konservativna bojarska stranka biti merodajen faktor v rumunskem političnem življenju.

Komisija osemindvajsetih članov nemškega državnega zbora, katerej se je izročila socijalistična predloga, je v sredo začela svoja posvetovanja. Zavržla je vsa poostrenja socijalističnega zakona. Celo konservativci v komisiji neso dosti zagovarjali poostrenja, iz česar se mora sklepati, da tudi vlada že ne misli več na to.

Prestolni govor, s katerim se je otvoril angleški parlament pravi, da kraljica z vseh strani dobiva zagotovila o prijateljskih čustvih in iskrenih željah, da se ohrani mir. Ona upa, da bode določanje afganske meje pripomoglo, da se odstranijo nesporazumljenja mej Anglijo in Rusijo zastran azijskih posestev. Z željo, da se zabrani prelivanje krvi, poslala je kraljica poslanca v Abesinijo, da bi odgovorili kralja od vojne z Italijo, in obžaluje, da njihovo prizadevanje ni imelo uspeha. Nadalje omenja prestolni govor, da so se začela pogajanja z Francijo zaradi Sueskega prekopa in Hebridov. Na konferenci v sladornem vprašanju interesov evropskih vlastij v Londonu se je pokazalo, da se vekša upanje, da se doseže povoljno sporazumljenje. Trgovina se boljša, kmetijstvo pa žalibog ne. Vlada bode zahtevala sredstev za varstvo premogovih postaj države. Za varstvo Avstralije se bode osnovalo posebno brodogojstvo. Številno agrarnih zločinov na Irskem se manjša in storile se bodo naredbi, da se pomnoži število samostojnih kmetov v tej deželi. Bolgarskega vprašanja prestolni govor nič ne omenja.

Dopisi.

Iz Gradca 8. februarja. [Izv. dop.] V našem „najbolj nemškem“ mestu, dogajajo se stvari, ki bi drugod bile nemogoče — in katere dajo mnogo premišljevat. Da se mi ne bode očitalo, da barvam prečerno, hočem prevesti samo dopis iz Gradca, ki ga je „Neue freie Presse“ priobčila dne 6. t. m. št. 8423. Dopis slóve v slovenskem prevodu:

pridobiti, a da bi se od nje proč obrnil, za to v svoje začudenje — ni imel moči. Kri mu je vski pela, če se je le na njo spomnil. Svojo kri bi že brzdal, a nekaj druga uselilo se je vanj, česar on ni nikdar priznaval, iz česar se je vedno norčeval, kar mu je razburilo ves ponos. V razgovorih z Ano Sergčjevno izražal je še bolj nego prej svoje ravnodušje proti vsemu romantiškemu; če pa je bil sam izpoznaval je z nejevoljo romantika v samem sebi. Torej hodil je v gozd ter korakal po njem z velikimi koraki, lomil ovirajoče ga vejice, jezeč se poluglasno nad nje in nad sabo; ali pa je šel na seno v senico in trdovratno mižeč poskušal zaspati, kar se mu seveda ni vselej dalo.

Najedenkrat se mu zdi, da bodeta ti nežni roki jedenkrat ovili se okrog njegovega vratu da bodeta ti ponosni ustni odgovarjali njegovim poljubom, da bodeta ti umni očesi z nežnostjo — da, nežnostjo upirali se v njegovi očesi, in v glavi se mu vzvrti in izpozabi se za trenutek, dokler zopet v njem ne uskipi nevolja. Ujel se je v najrazličnejših „nesramnih“ misli, kakor da bi ga vrag gonil. Časih zdelo se mu je, da se je tudi Odincova izpremenila, da se je na njenem lici kazalo nekaj posebnega, kaj, morebiti . . . Tu pa je navadno za-

„Kakor smo nedavno poročali, so dne 22. novembra l. l. na komersu vseučilišnikov odnesli iz dvorane kip cesarjev in z njim burke uganjali. Pet dijakov, sumnih tega dejanja, se je relegovalo. V sled daljšega hrupa je vladni zastopnik komers razpustil, toda mnogi neso hoteli ostaviti dvorane. Vladni zastopnik pripeljal je iz sosedne dvorane nekaj policijskih agentov, ki so le s trudom in ne brez upiranja izpraznili dvorano. Kako se je pri tem godilo, razvidno je iz poročila vladnega komisarja, katero je odstopilo policijsko ravnateljstvo okrajnemu sodišču. Iz tega poročila izvemo, da so vladnega komisarja bili obstopili člani Graške „Arminie“ in Dunajske „Germanie“ ter mu prav na uho tulili „Die Wacht am Rhein“. Najupornejše se je obnašal Arminec Albert Hirt, stud. phil., kateri je hotel odtrgati orla jednemu detektivu, porogljivo ga vprašajoč, kacega komiteta znamenje da je to, potem pa meril vladnega komisarja, ruka ga za plašč in tulil mu v ušesa. Nadalje je Germanec Fran Elsler, stud. jur., ki ni hotel ubogati policijskih organov, ter jednega zmerjal z „Ochs“, „Flegel“, „Rindvieh“ in potem šel k policijskemu komisarju ter mu zaklical: „Ali poznate te barve?“ Jaz sem Dunajski Germanec. „Jutri bova govorila!“ Baron Vaclav Peche, stud. jur., član Praške „Teutonie“ tudi ni hotel na zahtevanje vladnega komisarja ostaviti dvorane in mu prevzetno odgovoril: „Pa pojdete Vi poprej!“ Moral se je še jeden občinski stražni nadzornik poklicati na pomoč, ker mnogi, mej njimi eden vseučilišni profesor, neso hoteli ostavit dvorane.

Na podlagi te objave so se morali imenovani dijaki zagovarjati pred okrajnim sodiščem zaradi razžaljenja straže, a bili so vsi oproščeni. — Državno pravdnistvo se je pritožilo in tako se je prizivno sodišče bavilo s to zadevo. Predsednik, nadsodni svetnik dr. vitez Frölichsthal pričital je utemeljenje prve razzodbe, ki pravi bistveno sledeče: „Ni popolnem dokazano, da bi bili dijaki poznali policijske agente, kajti le jeden si je bil nataknil cesarskega orla; če tudi so se slišali klici: „Spiceljni!“ „polipi!“ ko so ustopili, vender s tem še ni dokazano, da so zatoženci spoznali njih uradni značaj. Izpovedbe vladnega zastopnika in policijskih agentov so pomankljive in se tudi ne ujemajo, tako da ne morejo veljati za dokaz. Vladni zastopnik si je še le drugi dan napravil svoje beležke, torej neso zanesljive. Kar se pa tiče rukanja za plašč vladnega komisarja, je lahko mogoče, da se ga je le slučajno dotaknil, ali ga pa celo zamenjal s kakim drugim plaščem. Ravno tako je tudi lahko ruka ces. orla, ne da bi bil storilec orla spoznal. Proti drugemu zatožencu pa ni druge izjave, kakor izpoved vladnega komisarja, ki pa ne more biti zadosten dokaz. Kar se pa tiče tretjega zatoženca, barona Peche, se pa more v besedah: „Pa pojdete Vi poprej!“ videti le dobromisleč svet, kar se pa dostaje tuljenja se pa ne ve, če se je nalašč zgodilo, ali je pa v gneči uho vladnega komisarja slučajno prišlo blizu kacega pojočih.“

Ko se je to prečitalo, so se zaslišale priče, katere so bile že zaslišane pri okrajnem sodišči. Vladni zastopnik Koeger je vse jako natančno izpovedal, s pristavkom, da so bile še druge nered-

teptal z ного ali zaškripal z zobmi ter samemu sebi grozil s pestjo.

In vender se Bazarov ni popolnoma motil. Premogel je Odincove domišljijo, zanimal jo je in mnogo je mislila o njem. V njegovem odsotvu se ni dolgočasila, ni ga čakala, a njegov prihod jo je takoj oživil; rada ostajala je z njim na samem in z veseljem razgovarjala se je z njim, tudi tedaj, kadar jo je jezil ali zanemarjal njene gospodske navade. Hotela ga je nekako preučiti in sebe prekušati.

Nekdaj dejal je, sprehajajoč se z njo po vrtu, zamolklim glasom, da kani kmaču oditi domu k otcu . . . Pobledele je, kakor da bi jo nekaj v srce zblo, da se je začudila in dolgo potem premišljevala, kaj bi to pomenilo. Bazarov javil jej je svoj odhod, ne da bi jo skušal, da bi videl, kako bo to uplivalo nanjo: on ni nikdar lagal. Zjutraj tistega dne govoril je z očevim oskrbnikom, bivšim mu vzgojiteljem, Timofejčim. Ta Timofejč, okreten in zvit starec, z osivelimi rumenkastimi lasmi, zarudelim obrazom in s solzami v upalih očeh, stal je najedenkrat pred Bazarovom v svoji kratki sukničici od debelega modrosivega sukna, propasan z usnim pasom in v osmoljenih škornjih. (Dalje prih.)

nosti; pa so vender le omenjene dobro opazili. Policijski agenti potrdili so, kar je povedal vladni komisar, dijaki so pa olajševalno pričali. Ko je bilo dokazovanje pri kraju, spregovoril je državni pravdnik dr. Zistler in izrekel, da mora priziv v popolnem obsegu in s poudarkom zagovarjati. V strogo juridičnem izvajanju je dokazoval krivdo zatožencev, hkratu pa ostro kritikoval uzroke prve razzodbe. Zlasti je z ozirom na mnenje okrajnega sodišča, da je v besedah, ki so se zaklicale vladnemu komisarju: „Pa pojdete Vi prej!“ le „dobromisleč svet“, doslovno rekel: „Trebalo je veliko energije, da sem se preveril, da je to res sodnijska razzodba, ne pale hudobna šala. Tako daleč segajoč optimizem dokazuje, da se neso hotele spoznati prave razmere. Kak pomen pa naj ima odstavek, da je vladni zastopnik še le drug dan za beležil, kar je videl? Mari je to navadno, ali se je kaj tacega že slišalo? Mari hoče to oslabiti verjetnost izpovedbe vladnega zastopnika?“ On zahteva torej, primerno kazen, pri čemer naj se zadostno ozira na stopinjo omike zatožencev in na razmere, v katerih se je žalila v tem slučaju avtoriteta vladnega zastopnika.

Po daljšem posvetovanju je ustreglo apelacijsko sodišče prizivu in Albert Hirt bil je zaradi dejanske razzalitve straže obsojen na 14 dnevni zapora poostrenega z jednim postom, Franc Elsner zaradi besedne razzalitve straže na 8 in baron Peche, ker se je mešal v uradno postopanje, na 3 dni zapora. Obravnava, pri kateri je poslušalo mnogo dijakov trajala je štiri ure.

S Krškega 9. februarja. [Izv. dop.] Po dolgem molčanju so se Krški godci in pevci vender zopet oglasili. Lepo je bilo pri zadnjem koncertu videti, ko se je pevcem pridružilo tudi 12 domorodnih domačih in bližnjih pevkinj. Ker so te dame veliko pripomogle, da se je zadnja veselica z dne 5. t. m. tako sijajno obnesla, zaslužjo, da njih imena zabeležimo javno; te so: gospa L. Ferfila, gospa E. Gaberšek-ova, gospa B. Kersnik-ova, gospica M. Michel-nova, gospa T. Medič-eva, gospica G. Ratoliska, gospa M. Stancer-jeva, gospica A. Schubert-ova, gospici F. in L. Tramšek-ovi (zadnje tri iz Vidma) in gospici A. in M. Vesner-jevi.

Krško mestice — sosebeno tamošnje „Bralno društvo“ je pokazalo že pri mnogih prilikah, da umi vzvišene narodne zadeve ceniti ter je tudi podpirati gmotno. Tako n. pr. je društveni odbor (odkar je v čisto narodnih rokah) priredil že večkrat veselice v korist narodnih društev. Omenim naj le, da je pred par leti naše „Bralno društvo“ napravilo dobrodelno veselico za „Narodno šolo“, ki je takrat s Krškega dobila okolu 50 gld. čistega doneska. Ravno tako je sedanji društveni odbor (na čelu mu naš vrli zdravnik G. dr. Jos. Kersnik) velikodušno blagovolil prepustiti, da je odbor „Pedagogičkega društva“ priredil v prostorih „Bralnega društva“ dobrodelni koncert na korist „Pedagogičkemu društvu“. Tudi ta veselica je prinesla okolu 40 gld. čistega dohodka, kar bode društvu dobro došlo — vzlasti, če pomislimo, da ima še obilo tiskovnih stroškov poravnati za v preteklem letu izdane knjige.

Kdor se za razvoj narodnega šolstva malo zanimiva, mora gotovo pripoznati, kako malo se je ravno za to pri nas dozda storilo. Naše domače pedagogičsko slovstvo je tako rekoč še vedno v povojih . . . In redki so bili možje, ki so na tem polju delovali uspešno. Da se pa tudi v tej stroki začnemo malo bolj gibati, da ne zaostanemo za drugimi narodi, se je v ta namen ustanovilo „Pedagogičsko društvo“ na Krškem. Kak smoter ima to društvo pred očmi, je slovenskemu občinstvu manj ali več znano — namreč pospeševati razvoj slovenskega pedagogičkega slovstva. Koj že v prvem letu svojega obstanka je društvo izdalo posebno glasilo „Pedagogičski letnik“ z raznovrstno pedagogičsko-didaktično vsebino . . .

Toda žalibog se pri nas taki koristni zavodi vse premalo podpirajo dejanski. Pomislimo, da je „Pedagogičsko društvo“ ustanovljeno za celo Slovenijo. Čudno torej je, da ima največ podpornih udov v malem mesteci Krškem, broječ le okolu 1000 prebivalcev! Vzlic temu mu je majhno mestice zopet pripomoglo do zdatne podpore (okolu 40 gld.), ki je primeroma s podporo deželnega zbora (50 gld.) zares velika! Zatorej čast in slava zavednim Slovincem Krškega mesta! Toliko le mimogrede . . .

Na dalje naj opišem obširneje zadnji koncert, ki se je vršil minolo nedeljo. Vse točke obširnega

vsporeda so delujoči brez izjeme zvršili v popolno zadovoljnost občinstva. (Tu naj opomnim, da smo pri veselici marsikaterega — osobito iz mesta pogrešali, — nasprotno smo pa opazili obilo tujcev s Hrvaškega, prav malo pa iz najbližnjih krajev.) — Mešana zbor: A. Nedvedov „Na goro“ in A. Foersterjev „Venec Vodnikovih pesmij“ sta občinstvu izredno dopadla. Posebno so nas iznenadile že v uvodu navedene gospe in gospice.

Izmej vseh pevkinj se je najbolj odlikovala gospa B. Kersnikova v G. Mayerbeer: Arija iz opere „Robert“ s svojim sopran-solo. Njen krasni, zvončec glas povzdignil je poslušalca v nadzemeljske višine, ter ga presenetil popolnoma. V duhu se je preselil v veliko mesto — v operno gledališče, kjer poslušalca z največo paznostjo vsak pojedini glas prve operne pevkinje-umetnice. Ko je gospa pevkinja svojo težko nalogo skončala, se začne po dvorani viharno ploskanje in odobravanje, na kar je za nameček zapela še krasno Mendelssohn-ovo „Reiselied“ z isto natančnostjo in gotovostjo, kakor poprej. Tudi njena spremljevalka na glasovirju je svojo nalogo zvršila prav dobro Slava vrli pevkinji!

Mešani čveterospjev A. Nedvedov: „Oblakom“ (peli so gospa K—k, gospica Sch—t in gospoda M—č in R—r) je bil od poslušalcev simpatično vsprejet.

F. Schubertov: „Na morji“, za bariton solo s spremljevanjem glasovirja je g. Medič pel po svoji stari navadi izborno, kajti njegov glas je za take samospeve kakor nalašč ustvarjen.

V Iv. pl. Zajčevi: „Večer na Savi“ so Krški pevci zopet pokazali, da nekaj zmorejo, kedar so pri volji; še posebno vro se je držal naš neutrudljivi tenorist g. Vidmar ne le v tej točki, ampak tudi pri družih.

Godci so ta večer vse tri komade: A. Schulerjevo overturo „Sirene“, Flotow potpuri iz „Marte“ in V. Parme „Pozdrav Gorenjske“, valček po slovanskih napevih igrali jako dobro. Konečno so še dodali Parmov „Hej Krčani“.

Temu večeru, kakor tudi pevcem in godcem, je bila primerna deklamacija; — g. J. B. je namreč deklamoval Preširno „Gloso“.

Omeniti tudi moramo nagovor predsednika „Pedagogičnega društva“ g. Fr. Gabrška, v katerem je kazal velik pomen tega društva. Slednjic se zahvali iskreno vsem, ki so se te dobrodelne slavnosti udeležili ter s tem pripomogli k precejšnji podpori.

Predno završim denašnji dopis, naj še enkrat izrečem vsem gospem, gospicam in gospodom, ki so pri koncertu sodelovali prisrčno zahvalo — vzlasti pa še veliki požrtvovalnosti gospoda voditelja pevskega zbor, kakor tudi godbenega kluba, A. Kleina. V priznanje kot večjemu godcu in pevcu so Krške pevkinje pred koncertom gospodu voditelju godbe podarile krasno „taktirno palčico“.

Isto tako lepa hvala odboru „Bralnega društva“, ki je v ta dobrodelni namen prepustil svoje prostore v porabo! — Gašperetov

Domače stvari.

— (Gospod Anton Funtek), poznat kot pesnik in kot prelagatelj Baumbachovega „Zlatoroga“, dobil je umetnišk študentski v znesku 200 gld. Neseli nas tako priznanje tembolj, ker je to drugi slučaj, da se je slovenskemu pesniku podelila taka ustanova; prvič jo je dobil, kakor znano, g. S. Gregorčič.

— (Dramatično društvo) prične nadaljevanje svoje gledišne sezone v nedeljo, dne 19. t. m. z izvirnim igrokazom „Otok in Struga.“ Sedeži dobivali se bodo za omenjeno predstavo v soboto in nedeljo 18., 19. pri čitalničnem kustosu.

— (Nasledki neprevidnosti.) Te dni umrl je v Ljubljani posestnik in krčmar O. D. za osepnicami. Zraven osepnic mučili so ga tudi zobje in bolečine ble se tako grozne, da so naposled poslali po brivca, da je kozavemu bolniku izdrl dva zoba. Zobobol je sicer odlegla, a bolnik umrl je jedno uro pozneje za osepnicami in brivcu so zaprli brivnico, ker je kozavemu drl zobe. S tem pa še ni bilo dovolj. Ker menda neso imeli nobene podobe pokojnikove, pošljejo sorodniki po fotografa, ki je mrliča tudi res fotografiral. A oblastvo zvedevši to, zaplenilo je fotografa dotični stroj, da se primerno razkuži, predno se bode zopet rabil za zdrave ljudi.

— („Slovensko bralno in podporno društvo“ v Gorici) priredilo je dne 5. t. m. veliko besedo, pri kateri je bilo nad 500 poslušal-

cev. Pevske točke pod g. Kumarja vodstvom bil so izvrstne, isto tako igra „Pol vina — pol vode“, a krona vsej predstavi bila je opereta, prva na Goriškem. „Soča“ izredno hvale operete uspeh, zlasti pa gg. Kronavetvogel, Kumar in Koršič ter dostavlja, da je bila veselica izmej najlepših, kar jih je še bilo na Goriškem.

— (Puške repetirke za lovce.) V mnogih listih čitamo, da si hočejo lovci za lov omisliti puške repetirke. Sedanje dvocevke imajo le po dva strela, z repetirko pa se lahko ustrelji zaporedoma šestkrat in to je na lovu mnogo vredno. Vrhu tega bodo repetirke tudi ložje, ker imajo le jedno cev. Puškari v Borovljah se že vesele te novosti, ker jim bode donajala novega dela.

— (Trtna uš.) Po izkazu poljedelskega ministerstva bilo je od trtne uši napadenih vinogradov koncem l. 1886 na Štajerskem v Brežiškem okraji 4.176 parcel v obsegu 1.127 ha, v Ptujskem okraji 28 parcel s 39 ha. V Brežiškem okraji je sploh 1.866 ha vinogradov torej že blizu dve tretjini okuženih, najhuje v občinah Bizelj-ki, Pišečki, Globoški, v Sromljah in v Kapelab. Na Kranjskem je bilo okuženih vinogradov v občini sv. Križ 92 ha, v Veliki Dolini 50 ha, drugod 30 ha, skupaj 174 ha od 1.385 ha vinogradov. V Istri je od trtne uši napadenih vinogradov v Koperskem in Poreškem okraji 132 ha.

— (Razpisano) je mesto kanclista pri deželnem sodišči v Gradcu, eventualno pri kakem okrajnem sodišči. Prošnje do 12. marca. — Na jednorazrednici v Preloki služba učitelja, ob enem vodje. Plača 450 gld., priklada 30 gld. in stanovanje. Prošnje do 5. marca t. l. — Pri okrajnem sodišči v Kranji razpisano je mesto sluga. Prošnje do 15. marca.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 10. februarja. Iz poslanske zbornice: Začetkom seje interpeluje Pernerstorfer gledé delavskih zbornic. Odsekov načelnik Plener odgovarja, da poročevalec Šuklje do sedaj ni še imel prilike k poročanju, da pa bode jutri odsekova seja. Plener interpeluje vlado, ali bode češki načrt zdravstvenega zakona v potrjenje predložila kljub določilu, katero je nasprotno nemškimi zdravnikom in prebivalcem. V debati o trgovski pogodbi z Nemčijo imel poročevalec baron Švegel konečno besedo, potem se je pogodba odobrila. V odseku za davek na špirit se izvoli tudi Šuklje. Potem debata o odgovoru na interpelacije gledé premogovih tarifov. Derschatta trdi, da se trgovinski minister moti v računu, da pliniskim premogokopom ne odpade 61.000, ampak 138.000 ton na leto; pri premogokopu v Köflachu odpade 10, v Trbovlji 20, v Zagorji celo 85 odstotkov na leto in tu mora delo povsem prenehati. Derschatta uplete v svoj govor pogodbo s severno železnico, napada njo, Pinota in konstatuje sramoto, do mora trgovski minister pri Rotšildu potrkati za popust pri našem premogu. Poslanec Pattai pravi, da minister ni odgovoril na interpelacijo gledé Reškega potroleja, pri katerem tudi ima Rotšild protizakonite dobičke; nadalje napada severno železnico in rudniško družbo; Rotšild stiska Štajersko, katero bode kmalu pódse spravil; plemstvo, pravi, se uklanja zlatemu teletu Rotšildovemu. Predsednik Smolka podeli ukor Schönererju, ker je izustil mej prejšnjim govorom, ko se je postopanje s carino pri petrolji označilo kot defraudacija, da je zategadel Rotšild dobil pristop k dvoru. Heilsberg slikal revo, ki navstane v Štajerski, ako propade premogova obrtnost. Sekcijski svétnik Wittek odgovarjal, da vlada s pravnega stališča ne more pomagati, posredovati pa hoče, če bi malo obrt uničiti imela velika obrtnost; saj pa v resnici ni tako hudo, izmej Köflachskih delavcev jih je le 92 brez dela, v Zagorji bode 1. marca 350 delavcev odpuščenih, za sto jih je delo že pripravljeno v Leobnu, ostalim bo poljedelsko ministerstvo skušalo preskrbeti zaslužek. Po sklepu debate govoril še generalni govornik Steinwender in izrekel upanje, da bode trgovski minister tarifovstvo uredil in omejil velika podjetja, za katerimi Rotšild stoji. — Prihodnja seja v četrtek.

Rim 11. februarja. „Agenzia Stefani“ izjavlja, da so vse vesti, da se bodo vojaki iz

Masave odpoklicali in da je položaj Italijanov v Afriki neznosen, neistinite. Ravno tako neosnovana je vest, da bi bili Italijani dne 7. februarja tepeni.

San Remo 11. februarja. Zdravje cesarjevičeve neprestano povoljno. Bil je ves dan zvanj postelje, brez mrzlice.

Razne vesti.

* (Trgovstvo v Bolgariji) Najnovejše podatke o gibanji bolgarskega trgovstva imamo iz leta 1885. Tega leta je namreč iznašala vsa vrednost trgovskega gibanja na računajoč Istočne Rumelije, 80.575.490 frankov, od katerih pripada na Avstro-Ogersko 11.199.400 frankov. Od teh 11.199.400 frankov odpada 10.284.068 frankov na uvoz in 915.332 frankov na izvoz v našo državo. Leta 1886, pa je iznašala vsa vrednost le 73.974.757 frankov in sicer 45.515.164 za uvoz in 28.459.593 frankov za izvoz.

* (Srbske železnice.) Kraljestvo srbsko, imajoče 48.586 km² površine in dva milijona duš, šteje zdaj kakih 488,5 km. železnic, namreč: Beli Grad—Niš 244 km., Niš—Vranja 111 km., (od tod do turške granice 11 km.), Niš—Ak-Palanka 44,8 km., Ak-Palanka—Piro (bolgarska granica) 48,5 km., Velika Plana—Smederovo 44 km., Lapovo—Kragujevac 29,2 km. Toda vse te železnice so bile zidane ob francuskem denarju, (Comptoir d'Escompte v Parizu).

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192—227)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 8. februarja.

V Brnu: 80, 89, 17, 20, 15.

Tujci:

10. februarja:

Pri **Stonu**: Adler, Matuska, Morgenstern z Dunaja. — Podpernik iz Gradca. — Hoffmana iz Logatca. Pri **Maliči**: Neumann, Riedl, Ronzoni, Haselhofer, Guttman z Dunaja. Pri **južnem kolodvoru**: Friedler iz Pulja. — Roznožnik iz Loke. Pri **avstrijskem cesarji**: Antdy iz Temesvara. — Vodusek od Nove Štiffe.

Umrli so v Ljubljani:

9. februarja: Jožef Šajreker, pivarja sin, 8 dni, Rožne ulice št. 15, za slabostjo. — Urša Zupan, delavka 66 let, Kravja dolina št. 11, za oslabiljenjem.

10. februarja: Ana Brinc, čevljarja udova, 51 let, Kladezne ulice št. 24, za kostnim gnojjenjem. — Marija Ženko, tesarja hči, 2½ mes., Opekarska cesta št. 15, za božjastjo.

11. februarja: Rozalija Černe, delavca hči, 12 let, Opekarska cesta št. 8, za jetiko.

Tržne cene v Ljubljani

dné 11. februarja t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	5 5	Špeh povejen, kgr.	— 60
Rež,	4 06	Surovo maslo,	— 1
Ječmen,	3 74	Jajce, jedno :	— 2
Oves,	2 44	Mleko, liter :	— 8
Ajda,	4 22	Goveje meso, kgr.	— 56
P oso,	3 74	Telečje	— 52
Koruza,	5 36	Svinjsko	— 50
Krompir,	2 67	Koštrunovo	— 32
Leča,	12	Pišanec	— 60
Grah,	13	Golob	— 24
Fižol,	11	Seno, 100 kilo	— 267
Maslo,	1	Slama,	— 232
Mast,	— 66	Drva, trda, 4 metr.	7 40
Špeh frišen	— 52	„ mehka, 4	4 30

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
10. febr.	7. zjutraj	734.9 mm.	—11.2° C	brezv.	megla	
	2. popol.	733.8 mm.	1.4° C	brezv.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	734.5 mm.	— 5.6° C	sl svz.	obl.	

Srednja temperatura — 6.0°, za 5.6° pod normalom.

Dunajska borza

dné 11. februarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	77.35	77.80
Srebrna renta	79.50	79.40
Zlata renta	108.35	108.40
5. marna renta	93.00	92.90
Akcije narodne banke	86.00	86.40
Kreditne akcije	268.80	269.20
London	126.85	126.80
Srebro	—	—
Napol.	10.04½	10.04
C kr cekini	6.01	5.99
Nemške marke	62.25	62.20

4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	130 gld.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 "	164 "	25 "
Ogerska zlata renta 4%	—	95 "	95 "
Ogerska papirna renta 5%	—	82 "	35 "
5% stajerske zemljišč. obliq.	105 "	—	— "
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	117 "	56 "
Zemlj. obq. avstr. 4% zlat. zast. listi	—	127 "	40 "
Pror. obliq. Elizabetine zapad. železnice	—	—	— "
Prior. obliq. Ferdinandove sev. železnice	98 "	—	— "
Kreditne srečke	100 gld.	176 "	25 "
Rudolfove srečke	10 "	19 "	75 "
Akcije anglo-avstr. banke	120 "	98 "	— "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	209 "	—	— "

V „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani

so izšle in se dobivajo po **znižani ceni** sledeče knjige:

Selski župnik.

Roman. Spisal L. Halčey, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 208 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Za dragocenim koreninom.

Povest iz življenja kitajskih pogodnikov. Spisal A. J. Maksimov. Poslovenil J. P. Ml. 8°, 141 strani. Stane 20 kr., po pošti 25 kr.

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman. Spisal Charles Nodier, poslovenil J. Kržišnik. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Ročno kovačnico

z vsem orodjem (56—4)

se dá v najem ali prodaja. Kovačnica je na dobrem mestu. — Več pove upravnštvo „Slovenskega Naroda“.

Geografična panorama.

Nova Schleimer-jeva hiša, Selenburgove ulice.

Danes v soboto in jutri v nedeljo

VI. serija:

Po Ameriki.

Prekrasni razgledi Kalifornije, velkanska drevesa Yasemite-doline, razgledi Mississippi-ja, Missouri, Ohio, Hudson, momentni prizori Novega Yorka itd. itd.

Odprto vsak dan od 3. ure popoldne do 9. ure zvečer. (104)

V četrtek gotovi sklep.

Cena mesa

v novi mesnici

v Židovskih ulicah št. 8

je sledeča: (100—2)

Stegno . . . . . kilo 52 kr.
Šimbas . . . . . „ 48 „
S prve vrste meso . . . . . „ 40 „

V ponedeljek pričetek.

Poslano.

Pijte

Ubald pl. Trnkoczy-jevo

hmeljevo sladno kavo.

(Zdravilna kava.)

I. Dosegli in ohranili si boste zdravje.
II. Redili ali živili boste telo, kakor njemu to najbolj ugaja.

III. Prihranite si v denarji pri gospodinjstvu.
Važno in neobhodno potrebno za bolehalce na želodec, prsih, jetrih, obistih in živeih, za dojenčke, otroke, slabotne, za ženske pred in po otročej postelji, prebolele, malokrvne i. t. d.

Zamotek s 1/4 kilo vsebine velja samo 30 kr.

Dobiva se v (612—15)

LEKARNI TRNKOCZY

zraven ročevz v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti. Prodajalci na drobno dobé znaten rabat.

J. Pserhoferjeva

lekarna na Dunaji, Singerstrasse 15,
„zum goldenen Reichsapfel“.

Kri čistilne kroglice, poprej univerzalne imenovane, zaslužijo poslednje ime s polno pravico, ker je ni skoro bolezní, da bi te kroglice ne bile že tisočerno in čudovito pomagale. V najtrdovratnejših slučajih, ko so se druga zdravila zaman rabila, so te kroglice pomagale neštevilnokrat. Škatljica s 15 pilami velja 21 kr., 1 zavojev s 6 škatljicami pa 1 gld. 5 kr., pri nefrankovanej pošiljati pa 1 gld. 10 kr.

Če se naprej pošlje denar, velja s poštnine prosto pošiljavijo: 1 zavojev kroglice 1 gld. 25 kr., 2 zavojev 2 gld. 30 kr., 3 zavojev 3 gld. 35 kr., 4 zavojev 4 gld. 40 kr., 5 zavojev 5 gld. 20 kr., 10 zavojev 9 gld. 20 kr. (Manj, nego 1 zavojev, se ne pošlje.)

Došlo je mnogo pisem, v katerih se konsumenti teh pil zahvaljujejo, ker so je ozdravile raznih težkih bolezní. Kdor jih je le jednokrat poskusil, priporoča to sredstvo še drugim.

■ Tu navedemo nekatera iz mnogih zahvalnih pisem: ■ (852—11)

Leogang, 15. maja 1883.

Velečasti gospod! Vaše kroglice upivajo zares čudovito, neso kakor druga proslavljena sredstva, ampak pomagajo v resnici in skoro za vse.

Kroglice, ki sem jih naročil o Veliki noči, razdal sem skoro vse znancem in prijateljem ter so vsem pomagale. Celo osebam visoke starosti, ki bolehalo za raznimi boleznimi in otežlostmi, so takoj pomagale, če jih tudi neso popolnem ozdravile, in je hočejo še dalje rabiti. Prosim torej, pošljite mi še pet zavojev. Od mene in vseh, ki so ozdraveli z Vašimi kroglicami, naj-iskrenejša naša zahvala.

Martin Dentinger.

Bega, St. György, 16. februarja 1882.

Častiti gospod! Ne morem izreči dovolj svoje najiskrenejše zahvale za Vaše kroglice, ker ozdravile so poleg božje pomoči mojo soprogo, ki je že več let bolehal, in če jih tudi sedaj mora še večkrat

rabiti, vender je že toliko zdrava, da z mladostno svežostjo lahko opravlja svoja opravila. To moje zahvalnice uporabite v blagor trepečim in hkratu prosim, pošljite mi zopet dva zavojev kroglic in 2 kosa kitajskega mila. S posebnim spoštovanjem

Alojzij Novak, nadvrtar.

Vaše blagorodje! Nadejaje se, da so vsa Vaša zdravila tako izvrstno dobra, kakor Vaš sloveči ozebljinski balzam, ki je hitro ozdravil v mojej rodbini več zastaranih ozebljin, odločil sem se poslužiti Vaših kri čistilnih kroglic, da ozdravim že dolgoletno zlato žilo. Nikakor se ne pomišljam, priznati Vam, da je moja bolezen po štirtedenskem rabljenju popolnem bila ozdravljena in da torej mej svojimi znanci Vaše kroglice najmarljivejše priporočam. Tudi nič neham proti temu, če te vrstice porabite javno — toda brez podpisa. Z velespoštovanjem C. pl. T. Dunaj, 20. febr. 1887.

Ozebljinski balzam J. Pserhofer-jev, priznan že več let kot najsigurnejše sredstvo proti vsakovrstnim ozebljinam, jako zastaranim ranam itd. 1 lonček 40 kr., s frankovano pošiljavijo 65 kr.

Kehelski balzam, zanesljivo sredstvo proti vsakemu naperjanju na vratu. 1 flacon 40 kr., s frankovano pošiljavijo 65 kr.

Življenska esenca, (Praške kapljice) proti spridenju želodeca, slabemu prebavljenju, vsakovrstnim boleznim spodnjih telesnih organov, dobro domače sredstvo. 1 flacon 20 kr.

Trpotčev sok, dobro znano, izvrstno domače zdravilo proti kataru, hripavosti, krčevitemu krču itd. 1 steklenica 50 kr., 2 stekl. s frankovano pošiljavijo 1 gld. 50 kr.

Ameriško mazilo za protin, najboljšo sredstvo pri protinu, revmatici in boleznih, trganji po udih, išiji, trganji po ušesih itd. 1 gld. 20 kr.

Liker iz planinskih zeljišč, W. O. Berakienica 2 gld. 60 kr., 1/2 steklenica 1 gld. 40 kr.
Esenca za oči Romershausen a. 1 steklenica 1 gld. 50 kr., 1/2 steklenica 2 gld. 50 kr., 1/2 steklenica 1 gld. 50 kr.

Prašek proti potenju nog 1 škat. 50 kr., s p. pošt. 75 kr.

Tannochinin-pomada J. Pserhofer-jeva, že več let priznana kot najboljšo sredstvo za pospeševanje rasti las, priznana od zdravnikov. Elegantly opravljena velika doza 2 gld.

Univerzalni obliž prof. Stuedel-a, pri ranah, ki prihajajo od udarcev ali sunljej, hudih ulesih vsake vrste, pri vseh perijodico se odpirajočih ulesih na nogah, pri ranah na prstih, unetih prstih in jednakih boleznih se je večkrat skazal kot dobro sredstvo. 1 lonček 50 kr., s prosto pošt. 75 kr.

Univerzalna čistilna sol A. W. Bullrich-a, Dobro domače zdravilo proti vsem nasledkom slabe prebavljivosti, kakor glavobolu, omotici, krčvi v želodcu, zgagi, zlati žili, zabasanju itd. 1 zavitek stane 1 gld. Francoško zganje. 1 steklenica 60 kr.

Razen imenovanih preparatov ima tudi vse v avstrijskih časnikih objavljene tu- in inozemske farmacovtvene specialitete in se stvari, ki bi jih morda ne bilo v zalogi, hitro in ceno preskrbe. — Pošiljate po pošti se hitro izvrše proti predpošiljati svote ali povzetju.

Postnina je veliko nižja, če se prej pošlje denar, (najbolje po poštni nakaznici), kakor pri povzetjih. Največ imenovanih specialitet ima tudi v Ljubljani lekarna gospoda G. PICCOLI-ja.

Seigel-ove čistilne kroglice. Najboljše sredstvo proti zabasanju in otrpnenju jeter.

Te kroglice ne shušajo — kakor mnoga druga zdravila — stanja bolnikovega, dokler se boljši ne čuti. Njihov upliv je, če tudi mil, vender popoln in brez neprijetnih nasledkov, kakor slabosti, ščipanja po trebuhu itd. itd. — Seigel-ove čistilne kroglice so najboljšo sredstvo, ki se je kedaj izumi'o. Očistijo čreva vseh dražečih tvarin in pusté drob v zdravem stanju. Najboljše nahajajoče se sredstvo proti uničevalkama našega življenja — neprebavljivosti in otrpnosti jeter. — Te kroglice obvarujejo pred mrzlico in vsakovrstnimi boleznimi, ker odstranijo iz črev vse strupene tvari. Kroglice upivajo hitro in vender lahko, ne napravljajoč bolečin. — Če imaš hud nahod ali ti preti mrzlica, te boli glava, čutiš bolečine v hrbtu in članih, odpravile ti bodo Seigel-ove čistilne kroglice nahod in pregnale mrzlico. — Obložen jezik s slanim okusom napravljajo škodljive snovi v želodcu. Nekaj doz Seigel-ovih kroglic bode očistilo želodec, odstranilo slab okus in zopet povrnilo slast do jedij, in s tem vrne se hkratu zdravje. — Večkrat proučijo polstrohljena živila bljuvanje, slabosti in drisko. Če se čreva s Seigel-ovimi čistilnimi kroglicami očistijo taci nesnag, minejo neprijetni učinki in zdravje se povrne. — Seigel-ove čistilne kroglice varujejo pred nasledki nezmerne uživanja jedij in pijač — če se uživajo, predno gremo spat — ne da bi kaj motile spanje. — Cena škatljici Seigel-ovih čistilnih kroglic je 50 kr. — Dobivajo se le v podolgastih škatljicah v vseh lekarnah Avstro-Ogerske.

Moschganzen, 23. marca 1884.
Vaše blagorodje! Bil sem tako srečen, da sem slučajno dobil Vaš Šhakerjev ekstrakt in Seigel-ove čistilne pile, katere so mi čudovito pomagale. Več let bolehal sem za glavoboljem in omotico, dobra prijateljica prepustila mi je 10 komadov Vaših izvrstnih pil, in te pile so me tako popolnem ozdravile, da je čuda. S hvaležnostjo prosim, pošljite mi še 1 steklenico Šhakerjevega ekstrakta in 1 škatljico Seigel-ovih čistilnih pil proti postnemu povzetju. Z velespoštovanjem

Leopold Loncaric, inženir na Štajerskem, Moschganzen, Spodnja Avstrija.

Prosim mi jih hitro poslati.
Bodlanig pri St. Mohorji na Koroškem, 20. septembra 1887. Ker mi je „Šhakerjev ekstrakt“ jako dobro pomagal, katerega sem dobil od Vašega blagorodja, prosim, pošljite si z mojim naslovom 2 steklenici Šhakerjevega ekstrakta in 2 škatljici Seigel-ovih pil za mojega prijatelja.

Kaspar Herzog.
Lastnik „Šhakerjevega izvlečka“ in Seigel-ovih kroglic je A. J. White, Limited London, 35 Faringdon Road E. C.

Glavno zalogo in centralno razpošiljalnico ima Ivan Nep. Harna, lekarna „pri Zlatem levu“ v Kromerizu (na Moravskem) in se dobiva skoro v vseh lekarnah v Avstriji.

„Kmetovalec“

je jedini slovenski, gospodarski list s podobami. „Kmetovalec“ izhaja dvakrat na mesec na celi polji. „Kmetovalec“ prinaša poljedelske, živinarske, vinarske in druge članke, gospodarske novice ter daje naročnikom svojim dobre gospodarske svete. „Kmetovalec“ stoji na leto 2 gld., za 99. učitelje in knjižnice ljudskih sol pa le 1 gld. Naročniki, ki vstopijo med letom, dobé vse izišle številke tistega letnika. (103—1)

KMETOVALEC.

„Vetnar“

je list s podobami, ki prinaša sadjarske in sploh vetrarske članke. „Vetnar“ izhaja dvakrat na mesec. „Vetnarja“ dobé naročniki „Kmetovaleca“ zastavlj.

Iščem službe
koncipijenta

pri slovenskem odvetniku na Slovenskem, zvanaj Primorskega, v kraju, kjer je sedež kolegijalnega sodišča. — Poizvedbe naj se mi pošiljajo pisмено.

(96-3) Dr. France Oblak v Gorici.

500 mark v zlatu,

če Grollich-ova obrazna crème (Crème Grollich) ne olpravi vseh nečistosti kože, kakor: peg, ogre, ogorelosti itd. ter naredi polti svetlo bele in mladinsko čiste. — Ni nikako barvilo (Schminke). — Cena 60 kr. — Glavno razpošiljalnico ima J. Grollich v Brnu (Moravsko). — V Ljubljani ima zalogo Ed. Mahr, parfumer. (741-9)

Marijacejske kapljice
za želodec,

MARIA-ZELLER
TROPFEN
NUR ECHT BEI
APOTHEKER TRNKOCZY
LAIBACH 1 STÜCK 20.

katerim se ima na tisoče ljudi zabvaliti za zdravje, imajo izvrsten uspeh pri vseh boleznih v želodec in so neprekosljivo sredstvo zoper: pomanjkanje slasti pri jedi, slab želodec, urak, vetrove, koliko, zlatenico, bljuvanje, glavobol, krč v želodec, bitje srea, zabasanje, gliste, bolezni na vranici, na jetrih in zoper zlato žilo. 1 steklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gld., 5 tucatov samo 8 gld.

Svarilo!
Opozarjamo, da se te istinite Marijacejske kapljice dobivajo samo v lekarni Trnkoczy zraven rotovža na Velikem trgu v Ljubljani. (611-15)

Prodaja
„LEKARNA TRNKOCZY“
zraven rotovža v Ljubljani.
Razpošilja se vsak dan po pošti.

Vsak dan sveže

pustne krofe

prporoča (15-6)

J. Föderl-ova sladčičarna pekarija
v Lingovih ulicah v Ljubljani.

CACAO
in
ČOKOLADA

VICTOR
SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvej Dunajski razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrirano varstveno znamko in firmo. (800-65)

Dobiva se pri vseh boljnjih trgovcih in prodajalcih delicat, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provinije prou poštnemu povzetju.
VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,
c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica
Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

Štajersko vino

lastnega pridelka

dr. Jos. Waldherr-ja.

Kovačansko vino

(Schmitsberger) (51-6)

v steklenicah.

1 liter . . . . . 60 kr.
1/2 litra . . . . . 32 „
1/4 „ . . . . . 18 „
Za vrnene steklenice se povrne:
Za 1 liter . . . . . 8 kr.
„ 1/2 litra . . . . . 6 „
„ 1/4 „ . . . . . 5 „

Zaloga:

v Beethovenovih ulicah št. 6, pri Petru Lassnik-u, Josipu Kordin-u, Viktorji Schiffer-ji, Ivanu Luckmann-u, J. Buzolinu-ju, v Nemških ulicah št. 4.

BUDIMSKA

Rákóczy
GREŇČICA.

Kot gotovo uplivačo čistilno sredstvo priporočajo najslavnejši zdravniki pri trebušnih boleznih, zastajanju krvi, zlati žili, boleznih na jetrih in ledicah ter škrofuloznih boleznih, mrzlici, protinu, spuščajih, zapiranju itd. Prodaja se v vseh specerijskih in prodajalnicah mineralnih vod, kakor tudi v lekarnah in droguerijah.

Lastniki: bratje Loser v Budapešti.

(307-29)

Natakarjev in markerjev Ljubljanskih
PLESNI VENČEK

bode

v ponedeljek dne 13. februarja 1888

v dvorani hotela „Mesto Dunaj“.

Začetek ob 8. uri.

Z odličnim spoštovanjem

(102)

odbor.

G. TÖNNIES, tovarna za stroje v Ljubljani,

zastopnik Ganz-a & Co. v Budimpešti, preskrbuje dobroznane trdolitne valjarne (Hartguss Walzenstühle), cilindre, škrbee (Aufzüge), vse aparate, transmisije in priprave za mline. Nariši in načrti napravljajo se po najnovejših skušnjah. Specijaliteta: Vsakovrstne žage in stroji za obdelovanje lesa. Preskrbuje hitro idoče parne stroje in varnostne parne kotle. Tudi napravlja plinove motorje. Zastopstvo Langen-a & Wolf-a na Dunaji.

Indiciranje parnih strojev,

njih predelovanje z jamstvom, da se privaruje pri kurilu. (836-14)

Otvorenje gostilnice

v Spodnji Šiški

v lastnej hiši št. 88.

Usojam si s tem naznanjati, da sem gorenjo gostilnico že otvoril in da bodem točil izvrstna prirodna dolenska in dalmatinska vina itd., kakor tudi Koslerjevo carsko pivo po nizki ceni. Za gorika in mrzla jedila se bode tudi skrbelo.

Gostilnica je na jako pripravnem in prijetnem kraju.

Za mnogobrojni obisk priporoča se najudanejšje

Ivan Gogala,
gostilničar.

(101-2)

Naznanjam slavnemu občinstvu, da izdelujem v svoji strojarji vsakovrstno

usnje, zlasti podplate,

ki se morejo k najboljšim prištevati. Lahko zagotavljam, da vsacemu postrežem s tako dobrim blagom in nizko ceno, da bode popolnem zadovoljen

Da je res, kar trdim, sklicujem se lahko na mnogobrojne svoje naročnike, katerim že 18 let prodajam blago in so z njim popolnem zadovoljni.

Gjuro Ružić na Reki.

(85-3)

Najstarejše domače zdravilo je

„konec. cvet za ude“,

povsod znan pod imenom (830-14)

Klosterneuburški fluid za protin, Preiskan v kemičnih laboratorijih za zdravstvenopolicijske preiskave in je prodaja zavarovana z varstveno znamko. Cena 1/2 flac. 50 kr., veliki flac. 1 gld.

Razpošilja lekar A. HOFFMANN, Klosterneuburg.

Za zavijanje in vozni list je plačati pri poštnih pošiljkih 15 kr. posebe. — Pristnega ima v Ljubljani lekar J. Swoboda: v Rudolfovem lekar Ferd. Staika.

L. EHRWERTH,

zdravnik za zobe,

v Gospodskih ulicah h. šte. 1,
ordinuje vsak dan od 9. do 5. ure.

Popolnenje otlih zob in ustavljanje umetnih zob vrši se brez bolečine.

J. & S. Kessler v Brnu,

Ferdinandove ulice št. 7-5 n.,
razpošilja po poštnem povzetju imenovano blago, kar se tiče baže in izdelave, mnogo boljše in za 20% ceneje proti vsakej drugi konkurenci.
Uzorec zastoj in franko. — Kar ne ugaja, se nazaj vzame.

Moške srajce,
Klatovske, bele ali barvane,
Ia. gld. 1.80, IIa. gld. 1.20.

Delovske srajce
iz dobrega oxforda, 3 komadi gld. 2.—.

Moške gače,
iz barhanta, platna ali croisé,
3 pare I. gld. 2.50, II. gld. 1.80.

Moški bujki (žolci)
za zimo, bele in barvaste, 6 parov gld. 1.10.

Kape iz pliša
za moške in dečke, 6 komadov gld. 1.50.

Popotni plajdi,
3-50 metra dolgi, 1-60 metra široki, gld. 4.50.

Posobna preproga,
močne baže, 1 ostanek 10 do 12 metrov, gld. 3.50.

Jute-zastor,
turški uzorec, — kompletni, gld. 2.30.

Pregrinjalna garnitura,
1 prt in dve posteljni pregrinjali iz ripsa gld. 4.50, iz jute gld. 3.50.

Posteljne odeje
za zimo, iz rouge ali cretona, elegantno prešite, gld. 3.—.

RJUHE,
brez šiva, 2 metra dolge, gld. 1.50, — slamujača, 2 metra dolga, Ia. gld. 1.40, IIa. 90 kr.

Konjske šabrake,
težke baže, z barvastimi kraji, 190 cm. dolge, 130 cm. široke, Ia. rumene gld. 2.50, IIa. rujave gld. 1.50.

KANEVAS
za posteljne prevleke (1 kos 30 Dunajskih vatlov), Ia. gld. 6.—, IIa. gld. 5.20.

Atlas-Gradl
za posteljne prevleke (1 kos 30 Dunajskih vatlov), Ia. gld. 7.50, IIa. gld. 5.50.

Mizni prti,
platneni, v vseh barvah, 3 kom. 10/4 gld. 2, 3 kom. 1/4 gld. 1.

Prtiči,
platneni, 1/4 v kvadratu, 6 komadov gld. 1.20.

Otirače,
platn. damast, 6 kom. z resami gld. 1.80, z okrajki gld. 1.20.

Domače platno,
trdne baže (29 vatlov) 1 kos 1/4 gld. 5.50, 1/4 gld. 4.20.

ŠIFON
za moško in žensko perilo, 1 kos (30 vatlov), Ia. gld. 5.50, IIa. gld. 4.50.

OXFORD,
najnovejši uzorec, 1 kos (29 vatlov) gld. 4.50.

Prostejevski barhant,
1 kos (29 vatlov), bel ali rudeč gld. 6, moder ali rujav gld. 5.